

መጽሐፈ ዮሴፍና የሎዶቅያ ሰባተኛው ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር ሰባት

Jeff Pippenger
2025-12-09

ቁጥር ሰባት

በመጀመሪያዎቹ ጥቂት ጽሑፎች ውስጥ ክርስቶስ የወይን ቦታውን ምሳሌ ለክርክር ለሚነሡት አይሁድ ሲያቀርብ የሚመለከተውን ከThe Desire of Ages የተወሰደውን ክፍል አካትተን ነበር። የወይን ቦታ መዝሙር ምሳሌ ደግሞ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚዘምሩት የሙሴና የቦጌ መዝሙር ነው፤ መንፈሳዊ መነሣሣትም “መዝሙር” በትንቢት “ልምምድ” እንደሚወክል ያሳውቀናል። መቶ አርባ አራት ሺህ በጉን ወደሚሄድበት ሁሉ ይከተሉታል፤ ስለዚህ ክርስቶስና ሙሴ ያለፉበትን ያንኑ ልምምድ እነርሱም ያልፋሉ። ክርስቶስ የጥንታዊት እስራኤል ትንቢታዊ ታሪክ አሜጋ እንደ ሆነ፤ ሙሴም የጥንታዊት እስራኤል ትንቢታዊ ታሪክ አልፏል እንደ ሆነ፤ ሁለቱም የቀድሞ የቃል ኪዳን ሕዝብ እየተተወ እና አዲስ የቃል ኪዳን ሕዝብ እየተመረጠ በነበረባቸው ተመሳሳይ ዘመናት ውስጥ ኖረዋል። መቶ አርባ አራት ሺህ የሙሴና የቦጌን መዝሙር የሚዘምሩት የቀድሞ የቃል ኪዳን ሕዝብ እየተተወ ሳለ—ጌታም ከመጨረሻዎቹ የቃል ኪዳን ሕዝቡ ጋር ወደ ቃል ኪዳን በሚገባበት—እንዲህ ያለ ታሪክ በመለማመድ ነው።

በትንቢታዊ መልኩ ክርስቶስ ምሳሌውን ሲያቀርብ፤ ይህ በጴጥሎስ ጴጥሮስ ለሚከራከሩት አይሁድ ከነገረው ጋር ይጣጣማል። በመጨረሻው ቀውስ፤ ኢየሱስ ምሳሌውን ለሚከራከሩት አይሁድ ሲያቀርብ፤ ይህ የኤፍሬም ሰከራሞችን የወይኑን ቦታ መዝሙር ለሚዘምሩላቸው እነዚያን ይወክላል። ጴጥሮስ በጴጥሎስ ይኸውን መዝሙር እያቀረበ ነው፤ ነገር ግን እርሱ በኢየሱስ ቃና እየዘመረው ነው። የወይኑ ቦታ መዝሙር አሮጌ ቃል ኪዳን ሕዝብ በሚፈታበት በዚያው ጊዜ አዲስ ቃል ኪዳን ሕዝብ ከጌታ ጋር የሚጋባበትን መዝሙር ነው። ተስፋ ቆርጠው ወደ መቆያው ዘመን የገቡት ድንግልናዎች ጋብቻውን ሲጠባበቁ ነበር፤ ፍጹሙ ፍጻሜውም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተምን እየጠበቁ መሆናቸው ነው።

የኢየሱስ መጽሐፍ በመጀመሪያው ምዕራፍ የእግዚአብሔር ወይን ቦታ በወይንና በጠንካራ መጠጥ ጠጪዎች እንዴት እንደ ተበላሽ በመግለጽ ይጀምራል፤ እነርሱም “አዲሱ ወይን” ከአፋቸው እንዲቆረጥ ተደርጎባቸው ነበር። ኢየሱስ ለአይሁድ መንግሥታቸው ከእነርሱ እንደሚወሰድና የወይኑን ቦታ እውነተኛ ፍሬ ለሚያፈሩ ለገበሬዎች ወገን እንደሚሰጥ እንዳሳወቃቸው በቅጽበት፤ ኢየሱስ አቅጣጫውን ለውጦ በቤተ መቅደሱ ውስጥ ወደ ጎን ተጥሎ ነበር ነገር ግን የአናት ድንጋይ ሊሆን የተወሰነለትን የማዕዘን ድንጋይ ጠቀሰ። መጀመሪያው በመጨረሻ ሊደገም ነበር፤ ይህም እውነት ሲገለጥ “ድንቅ” እንደሆነ ይወከላል።

በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ያለው “የመጀመሪያ መጠቀስ መርህ” የኤል መጀመሪያ የወይን እርሻውን ጥፋት ስለሚናገር ይህ የምስክርነቱ ዋና ነጥብ እንደሆነ ያሳውቀናል። የኤል ብቻውን አይደለም፤ ሁሉም ዋና ነገሮች ምስክርነታቸውን በመጀመር የእስራኤልን ኃጢአቶችና የጠፋ ሁኔታዋን ይናገራሉ።

በኢሳይያስ ሃያ ስምንት፣ “የሚሰለቁት እና የሚገዙት” በ“ኢየሩሳሌም” ያሉ ሰዎች፤ እንደ “የኤፍሬም ሰከራሞች” እና እንደ “የትዕቢት ዘውድ” ተወክለዋል። “ዘውድ” አመራርን ይወክላል፤ “ትዕቢት” ደግሞ ሰይጣናዊ ባሕርይን ይወክላል።

ሰከራሞቹ በኋላው ዝናብ ዘመን ጌታ በመስቀል ላይ “የጸጋ መንግሥት”ን እንደ መሠረተ ምሳሌ አድርጎ “የክብር መንግሥት”ን ስለሚቆም፤ የእግዚአብሔር “የክብር ዘውድ” ከሚሆኑት ቅሬታው (“ቀሪው”) ጋር

ተቃራኒ ሆነው ቀርበዋል። በመስቀል ላይ ያለው የጸጋ መንግሥት በእሁድ ሕግ ጊዜ ያለውን የክብር መንግሥት ይወክላል።

የኋለኛው ዝናብ በ9/11 ጀመረ፤ በዚያኑ ጊዜም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተም እና የሕያዋን ፍርድ ደግሞ ጀመረ። በመታተሚያው ዘመን የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ በ9/11 ተጀመረ፤ እንደ ኢየሱስ ጥቂት ነጠብጣቦችን እንደ ነፈሰ። መሠረቱ ነው፡ በእኩለ ሌሊት ጩኸት ያለው የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ግን የራስ ድንጋይ ነው። “ድንቅ” የመንፈሱ መፍሰስ ዘመን ከ“9/11 እስከ እሁድ ሕግ” ድረስ ያለው ምልክት ነው።

ነገር ግን ተቃራኒ የሆነው እና በተመሳሳይ መልኩ የሚሄደው የ“አክሊል” ምልክት፣ መሪነትን የሚወክል እንደሆነ፣ በኢሳይያስ ሃያ ስምንት ታሪክ ውስጥ ተገልጦአል፤ በዚያም ኢየሱስምን የሚገዙ ሰከራዎች ተተው ሲያልፉ፣ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን መሪነት ለቀረዎቹ ይሰጣል። ይህም የወይኑን ቦታ ምሳሌ ያብራራል። የሰከራው አክሊል ይወገዳል፣ ከዚያም መቶ አርባ አራት ሺህ የክርስቶስን መንግሥት የሚወክል አክሊል ይሆናሉ። ኢሳይያስ በሃያ ሁለተኛው ምዕራፍ ሸብና ወደ ሩቅ አገር ተጥሎ በኤልያቄም ሲተካ ይህን እውነት ያስተምራል። በሃያ ስምንተኛው ምዕራፍ ያሉት የኤፍሬም ሰከራዎች ይሁኑ ወይም በሃያ ሁለተኛው ምዕራፍ ያለው ሸብና፣ ሁለቱም የእግዚአብሔር የቀድሞ ኪዳን ሕዝብ መሪነት ተተው መታለፉን ይወክላሉ።

ዘካርያስ የድል ግባቱን፣ እርሱም ደግሞ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መሆኑን ያመለክታል፤ ከዚያም የሚቀጥሉት ቁጥሮች ከኢሳይያስ ጋር በመስማማት የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንደ ዘውድ ይለያሉ።

እጅግ ደስ ይበልሽ፣ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ እልል በዪ፣ የኢየሱስም ልጅ ሆይ፤ እነሆ፣ ንጉሥሽ ወደ አንቺ ይመጣል፤ እርሱ ጻድቅ ነው፣ መዳንም አለው፤ ትሑትም ነው፣ በአህያ ላይ፣ በግልገልም በአህያ ግልገል ላይ ተቀምጦ ይመጣል። ከኤፍሬምም ሰረገላን ከኢየሱስምም ፈረስን አጠፋለሁ፤ የጦርነትም ቀስት ይቈረጣል፤ እርሱም ለአሕዛብ ሰላምን ይናገራል፤ ግዛቱም ከባሕር እስከ ባሕር፣ ከወንዙም እስከ ምድር ዳርቻዎች ይሆናል።

አንቺም ደግሞ፣ በቃል ኪዳንሽ ደም ምክንያት፣ በውኃ የሌለበት ጉድጓድ ውስጥ ያሉትን እስረኞችሽን አስወጥቻለሁ።

ወደ ምሽጉ ተመለሱ፡ እናንተ የተስፋ እስረኞች፤ ዛሬም እንኳ ሁለት እጥፍ እንደምመልስልህ አውጃለሁ፤ ይሁዳን ለራሴ እንደ ቀስት በጠምምሁ ጊዜ፣ ቀስቱንም በኤፍሬም በሞላሁ ጊዜ፣ ጽዮን ሆይ፣ ልጆችሽን በግሪክ ልጆችህ ላይ ባስነሣሁ ጊዜ፣ እንደ ኃያል ሰው ሰይፍም ባደረግሁሽ ጊዜ።

እግዚአብሔርም በላያቸው ይታያል፣ ፍላጻውም እንደ መብረቅ ይወጣል፤ ጌታ እግዚአብሔርም መለከቱን ይነፋል፣ በደቡብም ዐውሎ ነፋሳት ጋር ይሄዳል። የሠራዊት ጌታ ይጠብቃቸዋል፤ እነርሱም ይበላሉ፣ በወንጭፍ ድንጋዮችም ያሸንፋሉ፤ ይጠጣሉም፣ እንደ ወይንም ጩኸት ያሰማሉ፤ እንደ ጽዋዎችም ይሞላሉ፣ እንደ መሠዊያውም ማዕዘኖች። በዚያም ቀን እግዚአብሔር አምላካቸው እንደ ሕዝቡ መንጋ ያድናቸዋል፤ በምድሩ ላይ እንደ ምልክት ከፍ ከፍ ያሉ የዘውድ ድንጋዮች ይሆናሉ። ችርነቱ ምንኛ ታላቅ ነው! ውበቱስ ምንኛ ታላቅ ነው! እህል ጉልማሶችን ደስ ያሰኛል፣ አዲስ ወይንም ደናግልን። ዘካርያስ 9፡9-17።

ቁጥር አሥራ አንድ (9/11) እንዲህ ይላል፤ “አንቺም ደግሞ፣ በቃል ኪዳንሽ ደም ምክንያት እስረኞችሽን ውኃ ከሌለበት ጉድጓድ አውጥቼአለሁ።” ክርስቶስ ቃል ኪዳንን ከብዙዎች ጋር ለአንድ ሳምንት አጸና፤ ሳምንቱም በጥምቀቱ ጀመረ። ለሦስት ዓመት ተኩል ክርስቶስ በሰዎች መካከል ተመላለሰ፤ በዚያም ሦስት ዓመት ተኩል መደምደሚያ ዘመን ውስጥ ክርስቶስ የመሲሑ ድል አድራጊ መግቢያ ወደ ኢየሱስም እንደሆነ የሚለይ የዘካርያስን ትንቢት ፈጸመ። የእኩለ ሌሊት ጩኸት ወደ ክርስቶስ ሞት፣ ቀብር እና ትንሣኤ ያመራ ዘመን

ጀመረ። የክርስቶስ ጥምቀት ሞቱን፣ ቀብሩን እና ትንሣኤውን ይወክላል፤ ስለዚህ የሦስት ዓመት ተኩል ዘመኑ መጀመሪያና መጨረሻ አንድ ናቸው።

የክርስቶስ ጥምቀት 9/11ን ያመለክታል። 9/11ም በእሁድ ሕግ የሚያበቃ የአንድ ዘመን መጀመሪያን ይጠቁማል። በ9/11 የኋለኛው ዝናብ መርጨት ጀመረ፣ በእሁድ ሕግም ልክ ክርስቶስ በዴንቤቆስጤ ጊዜ ከሚሆነው መፍሰስ በፊት በደቀ መዛሙርቱ ላይ ጥቂት የዝናብ ነጠብጣቦችን እንደ አስቀድሞ ምልክት እንደ ነፈሰ ሁሉ፣ ያለ መጠን ይፈስሳል።

ዘካርያስ 9:11 ከ9/11 ጋር ይጣጣማል። እንዲሁም ወደ የእሁድ ሕግ የሚመራውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት ያመለክታል። በ9/11 የሎዶቅያ መልእክት፣ በ1856 እና በ1888 እንደ ሆነው ሁሉ፣ እንደ የአሁኑ እውነት ደረሰ። የሎዶቅያ መልእክት የሚሰጠው ሞተው እንዳሉ ለማያውቁ ሰዎች ነው። እነርሱ በኋለኛው ዝናብ መልእክት የሌለበት ጉድጓድ ውስጥ ናቸው፣ ምክንያቱም ጉድጓዳቸው ውኃ የለውም። ሎዶቅያ ብቻ ለልባቸው መቃኘት ቢመልሱ፣ ጌታ ከጉድጓዱ ያወጣቸዋል፤ ምክንያቱም በእሁድ ሕግ የምህረት ጊዜ እስኪዘጋ ድረስ “የተስፋ እስረኞች” ናቸው።

አንቺንም ደግሞ፣ በቃል ኪዳንሽ ደም ምክንያት ውኃ ከሌለበት ጉድጓድ እስረኞችሽን አውጥቻለሁ።
እናንተ የተስፋ እስረኞች ሆይ፣ ወደ ምሽግ ተመለሱ፤ ዛሬም ድርብ እንደምመልስልሽ እገልጻለሁ።
ዘካርያስ 9:11, 12።

9/11 በ1989 የደረሰውን መልእክት ኃይል ሰጠው። ያ መልእክት የሦስተኛው መልእክት መልእክት ነው፤ ነገር ግን በሚለራውያን የተሐድሶ እንቅስቃሴ መዋቅርና ቃላት መሠረት 1989 የመጀመሪያው መልእክት መምጣትን አመለከተ። የመጀመሪያው መልእክት መልእክት እስልምናን በሚመለከት የነበረ ትንቢት ፍጻሜ በሆነው ነሐሴ 11 ቀን 1840 ኃይል ተሰጠው፤ ይህም በ1989 የደረሰው የሦስተኛው መልእክት መልእክት እስልምናን በሚመለከት የሆነ ትንቢት ፍጻሜ በኩል ኃይል እንደሚያገኝ ያመለክታል።

የእስልምና ትንቢት በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 ቀን በተረጋገጠ ጊዜ፣ የራዕይ አሥር መልእክት ወረደ፤ ይህም በ9/11 የራዕይ አሥር ስምንት መልእክት መውረድን እንደ ምሳሌ ያመለክታል። በ1840 የመጀመሪያው መልእክት መበርታት፣ እና በ1844 የሁለተኛው መልእክት መበርታት፣ ሁለቱም በ9/11 የሦስተኛው መልእክት መበርታትን እንደ ምሳሌ ያመለክታሉ። 2020 ዓ.ም. ሐምሌ 18 የሁለተኛው መልእክት መምጣት ነበር፣ ይህም በ1844 ዓ.ም. ሚያዝያ 19 ቀን በሚለራውያን የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ እንደ ምሳሌ ተደርጎ የታየ ነው። በሚለራዊ ታሪክ የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልእክት መበርታት የሁለቱም ታሪኮች፣ እንዲሁም በ9/11 የሦስተኛው መልእክት መበርታት ታሪክ፣ በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ የደረሰውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት መበርታት ለማረጋገጥ ምስክሮችን ይሰጣሉ።

የማኅተም ማድረግ ዘመን በ9/11 ይጀምራል እና በእሁድ ሕግ ያበቃል። በክርስቶስ ከኋለኛው ዝናብ ጥቂት ነጠብጣቦችን በመንፈስ መተንፈሱ ይጀምራል። በዴንቤቆስጤም የዓለምን መልእክት የሚሸከሙ የእሳት ልሳናት በመገለጣቸው ያበቃል። ዴብሮስ ዴንቤቆስጤን የኢዮኤል ፍጻሜ እንደሆነ ለይቶ ገለጠ። ይህ የተረጋገጠ እውነታ ስለሆነ፣ የዴንቤቆስጤ ወቅት አልፋም አሜሪካም መሆኑን የሚያሳይ የተወሰነ ጅምርና ፍጻሜ ስላለው፣ የክርስቶስ መተንፈስ ደግሞ የኢዮኤል ፍጻሜ እንደሆነ ያጸናል። በክርስቶስ ትንሣኤ ቀን የገብስ የመጀመሪያ ፍሬ መባ ቀረበ፣ ከዚያም ከሃምሳ ቀናት በኋላ በዴንቤቆስጤ የስንዴ የመጀመሪያ ፍሬ መባ ከፍ ተደረገ። 9/11 ከእሁድ ሕግ ጥቂት ቀደም ብሎ የሚመጣውንና ወደ እርሱ የሚመራውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት ያመለክታል። የዘካርያስ 9:9 የእኩለ ሌሊት ጩኸት ምሳሌያዊ ውክልና ፍጹም ፍጻሜ ከጁላይ 2023 በኋላ ነው።

እጅግ ደስ ይበልሽ፡ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ እልል በዬ፡ የኢየሱሱም ልጅ ሆይ፤ እነሆ፡ ንጉሥሽ ወደ አንቺ ይመጣል፤ እርሱ ጻድቅ ነው፡ መድኃኒትንም ያለው፤ ትሑትም ነው፡ በአሁን ላይ፡ በውርንጫዎም በአሁን ግልገል ላይ ተቀምጦ ይመጣል። ዘካርያስ 9፡9።

ስለዚህ ዘካርያስ የእግዚአብሔር ሕዝብ ዘውድ መሆናቸውን በሚመለከተው የኢሳይያስ ምሳሌያዊ አቀራረብ ጋር ይስማማል፤ ነገር ግን ዘካርያስ “እነርሱ በአገሩ ላይ እንደ ዓላማ ከፍ ከፍ ያሉ የዘውድ ድንጋዮች ይሆናሉና” ብሎ ሲመዘግብ ዘውዱ ዓላማም እንደሆነ ይጨምራል፤ እንዲሁም ዘካርያስ ከዮኤል “እህል” እና “አዲስ የወይን ጠጅ” ምልክቶች ጋር የተያያዘውን ደስታ በመደገፍ፡ “እህል ወጣቶቹን ደስ ያሰኛል፡ አዲስ የወይን ጠጅም ደናግልን” በማለት ይገልጻል። በምዕራፍ ሆይ ስምንት ስለ ኤፍሬም ሰካራሞች የተመዘገበውን መዝገብ ስንመለከት፡ “ዕረፍት እና መታደስ” የሚለዩት የመጽሐፍ ቅዱስ ምዕራፍ ይህ እንደሆነ ልብ በሉ። ይህ ስለ ኋለኛው ዝናብ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ካሉት ዋና ነገሮች አንዱ ነው፤ ስለዚህ እነዚህ የኤፍሬም ሰካራሞች ዮኤል የሚናገርላቸው ሰካራሞች እነርሱ መሆን አለባቸው።

ለኤፍሬም ሰካራሞች የትዕቢት ዘውድ፡ ክብራማ ውበታቸውም የሚጠወልግ አበባ ለሆነው፡ በወይን የተሸነፉት በለመለሙ ሸለቆዎች ራስ ላይ ለሚገኙት፡ ወዮላቸው! እነሆ፡ ጌታ ብርቱና ኃይል የሆነ አንድ አለው፤ እርሱም እንደ በረዶ ነጎድጓድና እንደ አጥፊ ማዕበል፡ እንደ ኃይለኛ ውኃ ሙሉት የሚያጥለቀልቅ ጎርፍ ሆኖ፡ በእጁ ወደ ምድር ይጥላቸዋል። የትዕቢት ዘውድ፡ የኤፍሬም ሰካራሞች፡ በእግር ሥር ይረገጣሉ፤ በለመለሙም ሸለቆ ራስ ላይ ያላቸው ክብራማ ውበት የሚጠወልግ አበባ ትሆናለች፡ በበጋም ሳይደርስ እንደሚበስል ቀደምት ፍሬ ትሆናለች፤ ያየውም ሰው ሲመለከታት፡ ገና በእጁ ሳለች ይውጣታል። በዚያ ቀን የሠራዊት ጌታ ለሕዝቡ ቅሬታ የክብር ዘውድና የውበት አክሊል ይሆናል፤ በፍርድም ለሚቀመጥ የፍርድ መንፈስ፡ ሰልፍንም እስከ በር ለሚመልሱ ኃይል ይሆናል። እነዚህ ግን ደግሞ በወይን ስለተሳሳቱ ከመንገድ ወጥተዋል፡ በሚያሰክር መጠጥም ተንከራተቱ፤ ካህኑና ነቢዩ በሚያሰክር መጠጥ ተሳስተዋል፡ በወይን ተዋጥተዋል፡ በሚያሰክር መጠጥ ከመንገድ ወጥተዋል፤ በራእይ ይሳሳታሉ፡ በፍርድም ይደናቀፋሉ። ጠረጴዛዎች ሁሉ በማስታወክና በርኩሶት ተሞልተዋልና፡ ንጹሕ ስፍራ አልቀረም። ...

ቆዩ እና ተደነቁ፤ ጩኸ እና ጩኸ፤ ሰክረዋል፤ ነገር ግን በወይን አይደለም፤ ይንከራተታሉ፤ ነገር ግን በጠንካራ መጠጥ አይደለም። እግዚአብሔር በእናንተ ላይ የጥልቅ እንቅልፍን መንፈስ አፍስሶባችኋልና፡ ዓይኖቻችሁንም ዘግቶአል፤ ነቢያትንና አለቆቻችሁን፡ ባለ ራእዮቹንም ሸፍኖአቸዋል። ራእይም ሁሉ ለእናንተ እንደ ታተመ መጽሐፍ ቃል ሆኖባችኋል፤ እርሱንም ለተማረ ሰው፡ “ይህን እባክህ አንብብ” ብለው ሲሰጡት፡ እርሱም፡ “የታተመ ነውና አልችልም” ይላል፤ መጽሐፍም፡ “ይህን እባክህ አንብብ” ብለው ላልተማረ ሰው ሲሰጡት፡ እርሱም፡ “አልተማርሁም” ይላል።

ስለዚህ ጌታ እንዲህ አለ፤ ይህ ሕዝብ በአፋ ወደ እኔ ይቀርባልና፡ በከንፈሩም ያከብረኛልና፡ ልቡን ግን ከእኔ ርቆ አስወግዶአል፤ የሚፈሩኝም ፍርሃታቸው በሰው ትእዛዝ የተማረ ነው፤ ስለዚህ፡ እነሆ፡ እኔ በዚህ ሕዝብ መካከል ድንቅ ሥራ አደርጋለሁ፡ አዎን፡ ድንቅ ሥራና ተአምር፤ የጥበባችሁ ጥበብ ትጠፋለችና፡ የማስተዋል ሰዎቻቸውም ማስተዋል ይሰውራል። ምክራቸውን ከእግዚአብሔር ለመሰወር ጥልቅ የሚፈልጉ፡ ሥራቸውም በጨለማ የሆነ፡ “ማን ያየናል? ማንስ ያውቀናል?” የሚሉ ወዮላቸው! ነገሮችን መገልበጣችሁ እንደ ሸክላ ሠሪ ጭቃ ይቆጠራል፤ የተሠራው ሥራ ስለ ሠረው፡ “እርሱ አላደረገኝም” ይላል? ወይስ የተቀረጸው ነገር ስለ ቀረጸው፡ “እርሱ ማስተዋል የለውም” ይላል? ኢሳይያስ 28፡1-8፤ 29፡9-16።

ጌታ የኤፍሬም ሰካራሞችን ጥበብና ማስተዋል በማስወገድ መካከላቸው “ድንቅ ሥራ” ያደርጋል፤ እነዚህ ሁለቱ ነገሮች ትንቢታዊ መልእክት በሚፈታ ጊዜ የእውቀት መጨመርን ከማስተዋል ጋር የተያያዙ ናቸው። የሚያስተውሉት ጥበባችሁ ናቸው። የ“ድንቅ ሥራው” አካል ከይሁዳ ነገድ አንበሳ የሚፈታውን እውቀት

ከኤፍሬም ሰካራሞች አጅምሮ ማስወገድ ነው። የጥበበኞችና የክፋዎች መለዋት የጌታ “ድንቅ ሥራ” አካል ነው። ይህ ዘላለማዊ ወንጌል ነው። ክርስቶስ በወይኑ ቦታ ምሳሌ ክርክር የሚወዱትን አይሁድ ከመራቸው በኋላ በዚሁም ራሳቸውን ፍርድ እንዲናገሩ ካስያዘቸው በኋላ፣ ከመዝሙር 118 አንድ ጥያቄ ጠየቃቸው፡-

ሕንፃ ሠሪዎች የናቁት ድንጋይ የማዕዘኑ ራስ ድንጋይ ሆነ። ይህ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሆነ ነው፤ በዓይኖቻችንም ድንቅ ነው። ይህ እግዚአብሔር ያደረገው ቀን ነው፤ በእርሱ ደስ ይለናል ሐሴትም እናደርጋለን። መዝሙር 118:22-24።

ጌታ በኤፍሬም ሰካራሞች ላይ “ድንቅ ሥራና ተአምር” ሊፈጽም ነው፤ ይህም እውነትን የማወቅ ችሎታቸውን መወሰድን ያካትታል። “የማዕዘኑ ራስ ድንጋይ” የዮኤልን “አዲስ ወይን” በያዙ ሰዎች ዓይን ድንቅ ነው።

ሰካራሞቹ፣ “የተማሩ” ተብለው የተመለከቱት መሪዎች ይሁኑ ወይም “ያልተማሩ” በተባሉት የተወከሉት ሕዝብ ይሁኑ፣ የታተመውን መጽሐፍ ሊያነቡት አይችሉም። ሰካራሞቹ በ“የታተመው መጽሐፍ” እንደ ተመሰለው የቅዱሳን መጻሕፍትን ትንቢታዊ ምስክርነት በትክክል ሊያስተውሉ አይችሉም። ሰካራሞቹ ደግሞ ሁለት ጊዜ “ከመንገድ ውጭ” እንደሆኑ ተለይተው ተጠቅሰዋል። ይህም እንደገና በኢሳይያስ ምዕራፍ ሃያ ስምንት፣ ስለ ኋለኛው ዝናብ ከፍ ያለ የቅዱሳን መጻሕፍት ክፍል የሆነው ስፍራ ውስጥ ተመዝግቦአል፤ በዚያም ኢሳይያስ ሰካራሞቹ ሊሰሙት ያልወደዱትን “ዕረፍትና ማረፊያ” ይለያል። “ዕረፍትና ማረፊያ” መልእክት ነው፣ ምክንያቱም ሊሰማ ይችላል።

ያ ስካር ሰካራሞቹን ከኤርምያስ “የቀድሞ መንገዶች” መንገድ አውጥቶአቸዋል፤ ይህም ሰው ይመላለስበትና በኤርምያስ “ዕረፍት” ተብሎ የተመለከተውን የኋለኛውን ዝናብ የሚያገኝበት “መንገድ” ነው። የኋለኛው ዝናብ መልእክት በኤፍሬም ሰካራሞች መጣል በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የተለየ ርእሰ ጉዳይ ነው። እነርሱ ሰካራሞች የሆኑት የኋለኛው ዝናብ ታሪክ የሆነውን የመቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ንድፍ የሚሰጠው ወደ መሠረታዊው ታሪክ ለመመለስ እምቢ ስላሉ ነው።

በኤፍሬም ሰካራሞች ላይ የሚፈጸመው “ድንቅ ሥራ” የኋለኛው ዝናብ በሚፈስስበት ዘመን ይከሰታል። በኋለኛው ዝናብ ወቅት የሚፈትን መልእክት ሁለት የአምልኮ ክፍሎችን ያመነጩል፤ እነዚህም የሚካፈሉበት በ“ወይን ጠጅ” ተመስለው ተገልጠዋል። ክፍሎች ትንቢታዊ ተግባራቸውን በቅዱስ ታሪክ መስመሮች ላይ ለመመስረት እምቢ ብለዋል፤ የኢሳይያስ ሃያ ስምንት “መስመር በመስመር” ዘዴን የሚጠቀሙ ግን ከ“አዲሱ ወይን” ይካፈላሉ። የክፍሎች ስካር ትንቢትን ማስተዋል በማይችሉበት ሁኔታ ይገለጣል፤ የዕውርነታቸውም ሁኔታ ወደ መሠረታዊው የድሮ መንገዶች ለመመለስ ፈቃደኞች ባለመሆናቸው ተፈጥሯል። ኢየሱስ ሙግት የሚያበዘትን አይሁድ የተጣለች ድንጋይ የማዕዘን ራስ እንደምትሆን ስለሚናገረው ነገር እንኳ አንብባችሁ አታውቁምን? በማለት ገሠጸቸው።

የማዕዘኑ ራስ የሚሆነው ድንጋይ፣ መሠረቱ ወይም የማዕዘን ድንጋይ በካፕስቶኑ ውስጥ እንደሚደገም ያለውን ትንቢታዊ እውነት ይወክላል። የአልፋ ድንጋይ ደግሞ የአሜጋ ድንጋይ ነው። የመስመር በላይ መስመር የሆነውን ሥነ-ዘዴ የሚመሠርትና የሚደግፍ ዋናው የትንቢት መርህ፣ (እርሱም የኋለኛው ዝናብ ሥነ-ዘዴ ነው) የአንድ ነገር መጀመሪያ መጨረሻውን እንደሚያሳይ የሚገልጽ መርህ ነው። በሚለራውያን እንቅስቃሴ ውስጥ ዋናው የትንቢት መርህ፣ የራእይ አሥር መልእክ በወረደ ጊዜ የተረጋገጠው የአንድ ቀን በአንድ ዓመት መርህ ነበር። በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ ውስጥ ዋናው የትንቢት መርህ፣ የራእይ አሥራ ስምንት መልእክ በወረደ ጊዜ የተረጋገጠው መጀመሪያው መጨረሻውን እንደሚያሳይ የሚገልጽ መርህ ነው።

የእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል ከኋለኛው ዝናብ ጋር የተያያዙትን ነገሮች በመግለጹ እጅግ ዝርዝር ነው። ከእነዚያ እውነታዎች አንዱ፣ የኤፍሬም ሰካራሞች ከኋለኛውን ዝናብ ለመለየት ብቁ አይደሉም የሚለው

ሲሆን፣ ይህም አይሁድ ደቀ መዛሙርቱ ሰክረዋል ብለው ለጴጥሮስ በማለታቸው ተምሳሌት ሆኖ ተገልጦ ነበር። የዘዴው ዋና መርህ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ደጋግሞ እንደ አልፋና ኦሜጋ በቀጥታ ተቀምጦ ነው፣ ነገር ግን ቃሉ ለእነርሱ የታተመ ሆኖባቸዋል። ዘዴው፣ ዋናው ትንቢታዊ ሕግ፣ እና የኋለኛው ዝናብ መልእክት፣ “ድንቅ ሥራ” ተብሎ በሚወከለው ትንቢታዊ የታሪክ መስመር ውስጥ ከተቀደሱ አርእስቶች መካከል ናቸው።

እንደገናም የሰራዊት ጌታ ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲህም አለ፤ የሰራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፤ ስለ ጽዮን በታላቅ ቅንዓት ቀናሁ፣ ስለ እርስዎም በታላቅ መቅናት ቀናሁ። ጌታ እንዲህ ይላል፤ ወደ ጽዮን ተመልሻለሁ። በኢየሱሳምም መካከል እቀመጣለሁ፤ ኢየሱሳምም የእውነት ከተማ ትባላለች። የሰራዊት ጌታም ተራራ ቅዱስ ተራራ ይባላል። የሰራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፤ ከዚህ በኋላ ሽማግሌዎችና አሮጊዎች በኢየሱሳም አደባባዮች ይቀመጣሉ፤ እያንዳንዱም ከብዙ እርጅናው የተነሣ በእጁ ምርኩዝ ይይዛል። የከተማይቱም አደባባዮች በወንዶች ልጆችና በሴቶች ልጆች ተሞልተው፣ በአደባባዮቹ ይጫወታሉ።

ጌታ የሠራዊት አምላክ እንዲህ ይላል፤ በዚህ ዘመን በዚህ ሕዝብ ቀሪዎች ዓይን ይህ ድንቅ ቢሆን፣ በዓይኔም ደግሞ ድንቅ ይሆናልን? ይላል ጌታ የሠራዊት አምላክ። ጌታ የሠራዊት አምላክ እንዲህ ይላል፤ እነሆ፣ ሕዝቤን ከምሥራቅ አገርና ከምዕራብ አገር አድናለሁ፤ አመጣቸውማለሁ። በኢየሱሳምም መካከል ይኖራሉ፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ፣ እኔም በእውነትና በጽድቅ አምላካቸው እሆናለሁ። ጌታ የሠራዊት አምላክ እንዲህ ይላል፤ ቤተ መቅደሱ እንዲሠራ የጌታ የሠራዊት አምላክ ቤት መሠረት በተጣለበት ዘመን በነቢያት አፍ የተነገሩትን ቃሎች በእነዚህ ዘመናት የምትሰሙ እናንተ፣ እጆቻችሁ ይበርቱ። ከእነዚያ ዘመናት በፊት ለሰው ደመወዝ አልነበረም፣ ለእንስሳም ደመወዝ አልነበረም፤ ከመከራውም የተነሣ ወደ ውጭ ለሚወጣና ለሚገባ ሰላም አልነበረም፤ ሰውንም ሁሉ እያንዳንዱን በባልንጀራው ላይ አስነሣሁ። አሁን ግን እንደ ቀድሞው ዘመን ለዚህ ሕዝብ ቀሪዎች አልሆንም፣ ይላል ጌታ የሠራዊት አምላክ። ዘካርያስ 8፡1-11።

ዘካርያስ፡ “በዚህ ቀን እነዚህን ቃላት በነቢያት አፍ የምትሰሙ ሆይ፣ እጆቻችሁ ይበርቱ፤ ይህም የሠራዊት ጌታ ቤት መሠረት በተጣለበት ቀን፣ ቤተ መቅደሱ እንዲሠራ ነበር” ይላል። የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያበረታታው የመሠረቱ መልእክት ሲሆን፣ ያ መሠረትም የራስ ድንጋይ ይሆናል። ያ መልእክት ሚሊራዊ ታሪክ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ እንደገና እንደሚደገም የሚገልጽ ነው።

ክርስቶስ፡ “በዚህ ዘመን በዚህ ሕዝብ ቀሪዎች ዓይን ይህ ድንቅ ቢሆን፣ በዓይኔስ ደግሞ ድንቅ ሊሆን ይገባልን?” ይላል። ይህ ጥያቄ የእግዚአብሔር “ድንቅ ሥራ” መሆኑን የሚያመለክተውን፣ የነቢያት ሁሉ ርዕሰ ጉዳይ የሆነውን ትንቢታዊ ዘመን ይለያል፤ ነገር ግን ደግሞ የመቶ አርባ አራት ሺህ የሎዶቅያ እንቅስቃሴ ወደ መቶ አርባ አራት ሺህ የፊላዴልፊያ እንቅስቃሴ የሚለወጥበትን ጊዜ ደግሞ ይለያል። ይህም የሚታተሙበት ተመሳሳይ ነጥብ ነው፤ እንዲሁም እንቅስቃሴው ከተዋጊ ወደ ድል አድራጊ የሚለወጥበት ተመሳሳይ ነጥብ ነው፤ እንዲሁም በዚህ የሰዎች ቡድን መካከል መለኮትን ከሰብአዊነት ጋር የማዋሃድ ሥራ መቅደሱ በእውነት ሲነጻ የሚፈጸምበት ስፍራ ደግሞ ይህ ነው። ይህ በቁጥሮቹ ውስጥ ሊታወቅ ይችላል፣ ምክንያቱም በእርሱ “ድንቅ ሥራ” የተወከለው ትንቢታዊ ታሪክ በእግዚአብሔር ዓይንና በቀሪዎቹ ዓይን ድንቅ ነውና፤ “ዓይን ለዓይን” ደግሞ የአንድነት ምልክት ነው። እዚህ የተወከለው አንድነት የእግዚአብሔር ሕዝብ መታተምን ይናገራል፤ እነርሱም በግ ወደሚሄድበት ስፍራ ሁሉ የሚከተሉት፣ ከኃጢአት መሥራትና የክርስቶስን ባሕርይ በስህተት ከመወከል ይልቅ መሞትን የሚመርጡበት ደረጃ ላይ የደረሱት ናቸው።

ሚክያስ የቀድሞውን የእስራኤል መሠረታዊ ታሪክ “ድንቅ ነገሮች” ብሎ ይጠራዋል።

“ከግብፅ ምድር በወጣህባቸው ቀኖች እንደ ሆነ፣ ድንቅ ነገሮችን አሳየዋለሁ።” ሚክያስ 7፡15።

“ድንቅ ሥራዎች” መሠረታዊ ታሪክ ናቸው፤ ይህም መሠረታዊ ታሪክ በመጨረሻው ታሪክ ውስጥ ስለሚደገም፣ በራስ ድንጋይ ተመልክቶ ስለሚወክል፣ “ድንቅ” ተብሎ ይጠራል። “ድንቅ ሥራዎች” በማዕዘን ድንጋይ የሚጀምርና በ“ራስ ድንጋይ” የሚያበቃ ታሪክ ናቸው። የእርሱ “ድንቅ ሥራዎች” በሙሴ ታሪክ ውስጥ ተገለጡ እና በክርስቶስ ታሪክ ውስጥ ተደገሙ። ሙሴ የማዕዘን ድንጋይ ነበር፣ ክርስቶስም የራስ ድንጋይ ነበር። በትንቢታዊ ምልክት ሙሴ አልፋ ነው፣ ክርስቶስም አሜጋ ነው።

«ከሙሴ ጀምሮ፣ እርሱም የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ አልፋ ሲሆን፣ ክርስቶስ በመጽሐፍት ሁሉ ውስጥ ስለ ራሱ የተጻፉትን ነገሮች ገለጸ።» የዘመናት ምኞት፣ 797።

ሙሴ አስተማረ፤ ጴጥሮስም በጴንጤቆስጤ ቀን የሙሴን ቃላት በመጠቀም ሙሴ የክርስቶስ ምሳሌ እንደነበረ አሳየ።

ነገር ግን እግዚአብሔር ክርስቶስ እንዲሠቃይ በነቢያቱ ሁሉ አፍ አስቀድሞ ያሳየውን እንዲሁ ፈጽሞአል። እንግዲህ ኃጢአቶቻችሁ እንዲደመሰሱ ንስሐ ግቡ ወደ እግዚአብሔርም ተመለሱ። እንዲሁም የማረፍ ዘመናት ከጌታ ፊት እንዲመጡ፤ አስቀድሞም ለእናንተ የተሰበከውን ኢየሱስ ክርስቶስን እርሱ ይልካል። እግዚአብሔር ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ በቅዱሳን ነቢያቱ ሁሉ አፍ ስለ ተናገረው የሁሉ መመለስ ዘመን እስኪደርስ ድረስ ሰማይ ሊቀበለው ይገባል። ሙሴ በእውነት አባቶችን፣ ‘ጌታ አምላካችሁ ከወንድሞቻችሁ እንደ እኔ ያለ ነቢይ ያስነሣላችኋል፤ እርሱ የሚነግራችሁን ሁሉ ስሙት፤ ያንንም ነቢይ የማይሰማ ማንኛውም ነፍስ ከሕዝቡ መካከል ትጠፋለች’ ብሎ ተናግሮአል። ደግሞም ከሳሙኤል ጀምሮ ከእርሱ በኋላ የተከተሉት ነቢያት ሁሉ፣ የተናገሩ መጠን ሁሉ፣ ስለ እነዚህ ዘመናት ደግሞ አስቀድመው ተናግረዋል። የሐዋርያት ሥራ 3:18-24።

ሙሴ እንደ አልፋ እና ክርስቶስ እንደ አሜጋ መሆናቸው፣ ጴጥሮስ በጴንጤቆስጤ መፍሰስ ጊዜ ስለ ሙሴ በሰጠው ሁለተኛ ምስክርነት ተመሥርቶ ተቋቋመ፤ እንዲሁም በማድረጉ ጴጥሮስ፣ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ዋና አካል አንዱ (እና በእርሱ ላይ የተነሣው ክርክር) የ“አልፋ እና አሜጋ” ትንቢታዊ መርህ መሆኑን ያጠናክራልና ይለይታል። ይህ መርህ በሚለራዊት ታሪክ ውስጥ ያለው የዓመት/ቀን መርህ ለአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ያለው ተጓዳኝ ነው። የ“አልፋ እና አሜጋ” መርህ፣ ‘መሠረቱ የአናቱ ድንጋይ መሆን’ የሚለው መርህ ነው፤ እርሱም ‘ሙሴ እና በጉ’ የሚሉት መርሆች ናቸው፤ ስለዚህም በመነሳሳት የወይኑ ቦታ መዝሙር ከሆኑት አንቀጾች አንዱ መሆኑ ተለይቶ ይታወቃል፤ ይህም ደግሞ የሙሴና የበጉ መዝሙር ነው።

በተለያዩ ትንቢታዊ መስመሮች የሚወከለው መጀመሪያና ፍጻሜ እግዚአብሔር “ድንቅ ሥራዎችን” የሚፈጽምበትን ታሪክ ይወክላል፤ እና “ድንቅ ሥራዎች” የሚለው ምልክት ምንን እንደሚወክል ከማወቅ የሚወጣው ብርሃን አንድ ሎዶቅያዊን ወደ ፊላዴልፍያዊ ይለውጠዋል፤ እንዲሁም ጌታ በድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ እስከ መጣበት እስከ 1844 ጥቅምት 22 ድረስ በ46 ዓመታት የተሠራው የሚለራውያን ቤተ መቅደስ እንደነበረው ሁሉ፣ እየተገነባ ባለው ቤተ መቅደስ ውስጥ ድንጋይ ይሆናል።

ጌታ መሐሪ እንደ ሆነ ቀምሳችሁ ከሆነ፤ በሰዎች ዘንድ ቢጣልም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን የተመረጠና ክቡር የሆነ ሕያው ድንጋይ ወደ እርሱ እየቀረባችሁ፣ እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤት ሆናችሁ ትሠራላችሁ፤ በኢየሱስ ክርስቶስም በእግዚአብሔር ፊት የሚቀበሉ መንፈሳዊ መሥዋዕቶችን ታቀርቡ ዘንድ ቅዱስ ክብር ትሆናላችሁ። ስለዚህም በመጽሐፍ እንዲህ ተጽፎአል፤ “እነሆ፣ በጽዮን የተመረጠ፣ ክቡር የሆነ የማዕዘን ራስ ድንጋይ አኖራለሁ፤ በእርሱም የሚያምን አይፈረም።” እንግዲህ ለእናንተ ለምታምኑ እርሱ ክቡር ነው፤ ለማይታዘዙ ግን፣ “ገንቢዎች የጣሉት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፤” ደግሞም፣ “የማሰናከያ ድንጋይና የማሰናከያ ዓለት ሆነ፤” ቃሉን ባለመታዘዛቸው ለሚሰናከሉት ይህ ሆነላቸው፤ ለዚህም ደግሞ ተመድበው ነበር። እናንተ ግን ከጨለማ ወደ ድንቅ ብርሃን የጠራችሁን የእርሱን ምስጋና እንድትገልጡ የተመረጠ ዘር፣ ንጉሣዊ ክብር፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ፤ እናንተም ቀድሞ ሕዝብ ያልነበራችሁ አሁን ግን የእግዚአብሔር

ሕዝብ ናችሁ፤ ምሕረትን ያላገኛችሁ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል። 1 ጴጥሮስ 2፡3-10።

ወደ እርሱ ድንቅ ብርሃን መጠራት ጥሪው መቼ እንደሚደረግ ይለይታል፤ ምክንያቱም በመነሳሳት ከሙሴ አልፋ ታሪክ ውስጥ ከቆሬ ዓመፅ ጋር የተሰናሰለው የ1888 የመንገድ ምልክት ወደ መጨረሻዎቹ ዘመናት ሲመጣ ከ9/11 ጋር ይጣጣማል፤ በዚያም ጊዜ በመነሳሳት መሠረት የሎዶቅያ መልእክት ከሦስተኛው መልአክ ጋር ይደርሳል። በትንቢት ውስጥ የሎዶቅያ ሰዎች "ዕውሮች" ናቸው፤ ይህም ማለት በጨለማ ውስጥ ናቸው ማለት ነው፤ ከጨለማ እንዲወጡ የሚጠራውም ጥሪ የሎዶቅያ መልእክት በ1856፣ 1888 እና 9/11 በደረሰ ጊዜ ተጀመረ። በ9/11 "ከጨለማ ውጡ" የሚለው ጥሪ የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ ብርሃንን እንዲያስተውሉ ብቻ የሆነ ጥሪ ሳይሆን፣ እግዚአብሔር "ድንቅ ሥራዎች" ፍጹም ፍጻሜያቸውን የሚያገኙበት በዚያው ታሪክ ውስጥ ወደ ሰሚው የሚገባ ጥሪ ደግሞ ነበር።

ባለፉት ሦስት ዓመታት ውስጥ፣ የ"ዘላለማዊ ወንጌል" ትንቢታዊ ትርጉም ያልታተመ አንድ ትንቢታዊ እውነት የሚገለጥበትና ሦስት-ደረጃ የፈተና ሂደትን የሚጀምር ታሪክ መሆኑ በተደጋጋሚ ተረጋግጧል፤ በእነዚህ ሦስት ፈተናዎችም ውስጥ ሁለት የልዩነት ባሕርያት አሉ። የመጀመሪያዎቹ ሁለት ፈተናዎች ከሦስተኛው በባሕርያቸው የተለዩ ናቸው፤ ምክንያቱም ሦስተኛው ፈተና የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን ፈተና እንዳለፍክ ወይስ እንዳላለፍክ የሚያሳይ የመለያ ፈተና ነው። በዘላለማዊው ወንጌል ውስጥ ያለው ሌላው ልዩነት ደግሞ፣ በሚቀጥለው ፈተና ለመሳተፍ አሁን ያለውን ፈተና ማለፍ እንዳለብህ ነው።

የ«ድንቅ ሥራዎች» ታሪክ እንዲሁም «ዘላለማዊ ወንጌል» ወደ ከፍተኛ ጭፍ የሚደርስበት ታሪክ ነው፤ ምክንያቱም በመጀመሪያው መልአክ የተገለጸው እና እንደ ዘላለማዊ ወንጌል የታወቀው የፍርድ ሰዓት ፍጹም ፍጻሜውን ከ9/11 ጀምሮ ያገኛል። ለሚለራውያን የተሰጠው የፍርድ ማስጠንቀቂያ፣ በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ በሩ የተዘጋበት ጥቅምት 22፣ 1844 ነበር፤ ስለዚህም በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ በሩ እንደገና በሚዘጋበት የእሁድ ሕግን ምሳሌያዊ ቅድመ ጥላ ሆኖ ያመለክታል። 9/11 የሚያስታውቀው፣ ልክ ሚለራውያን የመርማሪ ፍርድ ሰዓት በጥቅምት 22፣ 1844 እንደጀመረ እንዳስታወቁት፣ የእግዚአብሔር የአስፈጻሚ ፍርድ ሰዓት በእሁድ ሕግ ጊዜ እንደሚጀምር ነው።

ከ9/11 ጀምሮ እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ያለው ዘመን "የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራዎች" ተብሎ የሚወከል ነው፤ እንዲሁም "የማዕዘኑ ራስ" የሚሆን የመሠረት ድንጋይ እንደሆነ፣ እንዲሁም "የጴንጤቆስጤ ወቅት" እንደሆነ፣ እንዲሁም "ዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት" እንደሆነ፣ እንዲሁም "የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማጎተም የሚቀበሉበት ዘመን" እንደሆነ፣ እንዲሁም "የአውሬው ምስል ፈተና ዘመን" እንደሆነ፣ እንዲሁም "የዘላለም ወንጌል" እንደሆነ፣ እንዲሁም "ከ1840 እስከ 1844 ያለው የተቀደሰ ታሪክ" እንደሆነ፣ እንዲሁም "የራእይ ምዕራፍ አሥር ታሪክ" እንደሆነ፣ እንዲሁም "ከክርስቶስ ጥምቀት ጀምሮ እስከ ሞቱ ድረስ ያለው ታሪክ" እንደሆነ ይወከላል።

በእርሱ ጥምቀት በፍራክታል የተወከለው ታሪክ በመስቀሉ ያበቃውን የ2520 ቀናት ዘመን ጀመረ። የክርስቶስ ጥምቀት ሞቱን፣ ቀብሩንና ትንሣኤውን ወክሎ ነበር፤ ይህም በ1260 ቀናት መጨረሻ በቃል በትክክል ተፈጻሚ።

በክርስቶስ ጥምቀት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በላይ ሲወርድ፣ ይህ በ9/11 የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ መውረድን የሚያመለክት ነበር። 1260 ትንቢታዊ ቀኖች በኋላ፣ በጥምቀት የተወከሉት ክስተቶች በመስቀል ላይ በትክክል ተፈጻሚ። ከጥምቀት እስከ መስቀል ያለው ታሪክ፣ በዘመኑ መጨረሻ በቀጥታ የሚፈጸም ምሳሌያዊ የአልፋ ታሪክ ይካሄዳል። የአልፋና የአሜጋ ታሪኮች የአጠቃላይ ሙሉ ታሪክ ፍራክታሎች ናቸው። ከጥምቀት እስከ መስቀል ያለው ታሪክ "የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራዎች" ነው፤ ይህ ታሪክ ደግሞ "የክርስቶስ ጥምቀት" በሚለው ይወከላል፣ እንዲሁም በእርሱ በቀጥታ "ሞት፣ ቀብርና ትንሣኤ" ይወከላል፤ ስለዚህም

ደግሞ በ“ቀይ ባሕር ላይ የጥንታዊቷ እስራኤል ጥምቀት” ይወከላል፤ እንዲሁም በ“በኖኅ ታሪክ ወቅት የስምንቱ ነፍሳት ጥምቀት” ይወከላል። እነዚህ ዘመናት ሁሉ የእርሱን “ድንቅ ሥራዎች” ታሪክ ይወክላሉ።

ስለ ትንሣኤ ምልክት እንደ ሆነው ቁጥር 8 ሲነገር፣ በመርከቡ ላይ የነበሩት እነዚያ ስምንት ነፍሳት ቁጥር ስምንት እንደ ምልክት የተጠቀሰበት የመጀመሪያው መጠቀስ ነው፤ በመጀመሪያ መጠቀስ መርህም መሠረት፣ ትንቢታዊ ዝርዝሮቹ ሁሉ በዚያ በመጀመሪያው መጠቀስ ውስጥ ይገኛሉ። እነዚያ ስምንት ነፍሳት ከአሮጌው ምድር ወደ አዲስ ምድር እየተሻገሩ አይደሉምን?

እነዚያ ስምንት ነፍሳት የዝናቡን ዘመን በሕይወት አልፈዋል፤ ነገር ግን የዝናቡን የማስጠንቀቂያ መልእክት የእምቢ ያሉ ሁሉ ሞቱ፣ ትክክል ነው አይደል? ወደ አዲሲቱ ምድር የሚሄዱት እነዚያ “8” ነፍሳት፣ ከተጣለው የማስጠንቀቂያ መልእክት፣ ከተዘጋው በር፣ ከዝናቡ እና ከአዲሲቱ ምድር ታሪክ ጋር የተወከሉት፣ ከአሮጌው ዓለም ወደ አዲሱ ዓለም የሥርዓተ-ዘመን ለውጥ አልፈዋል።

የመቶ አርባ አራት ሺህ የሆኑትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚወክሉትን ስምንቱን ነፍሳት የሚለይ የዘመናት አስተዳደር ለውጥ፣ ከሎዶቅያ ወደ ፊልዴልፊያ የሚደረገው ሽግግር ነው፤ ይህም ደግሞ ከስንዴና ከእንክርዳድ የተዋቀረችው ተዋጊት ቤተ ክርስቲያን ወደ ለድል የበቃችው ቤተ ክርስቲያን የሚደረገው ሽግግር ነው፤ እርስዎም ለዓለም ሁሉ እንዲታይ እንደ ዓርማ መባ ተነሥቶ ከፍ የሚደረገው የበኩራት ስንዴ ቍርባን ብቻ የተዋቀረች ናት፣ ይህም በነፋሳማ ውኃ ላይ ያለችን ብቸኛ ጀልባ እንደሚየት ይመስላል። እነዚያ ሰዎች ከ7 የሆነችው 8 ናቸው፤ የመርከቢቱም መሻገር እና የቀይ ባሕር መሻገር ታሪክ ሁለቱም የእርሱ “ድንቅ ሥራዎች” ምሳሌዎች ናቸው።

እነዚያ ነፍሳት ራእይ 11፣11 በተፈጸመ መሠረት የተነሡ ናቸው። እነርሱ የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ ናቸው፤ ይህም በስምንተኛው ቀን ሊፈጸም በነበረው ግርዛት የቃል ኪዳንን ምልክት ተሸክሞ በነበረው አባታችው አብርሃም የተወከሉ ናቸው።

እነዚህ መስመሮች ሁሉ አንድና ያው የጊዜ ዘመን ይወክላሉ፤ ይህም የጊዜ ዘመን በ9/11 መሠረቶች ይጀምራል እና በእሁድ ሕግ ያበቃል። 9/11 የመሠረት ድንጋይ ነው፣ እሁድ ሕግም የራስ ድንጋይ ነው። በነህምያና በዕዝራ ዘመን የኢየሩሳሌም መልሶ መገንባት ታሪክ ውስጥ መሠረቱ በመጀመሪያው አዋጅ ታሪክ ወቅት ተጠናቀቀ፣ ቤተ መቅደሱም ራሱ ከሦስተኛው አዋጅ በእጅግ ቀድሞ ተፈጸመ። በሚለራዊያን ታሪክ መሠረቶቹ በግንቦት 1842 የ1843 ገበታ በታተመ ጊዜ ተመሠረቱ። የሚለራዊያን ቤተ መቅደስ ከ1798 እስከ 1844 ድረስ በአርባ ስድስት ዓመታት ሲሠራ ሊቆም ነበር። ከጥቅምት 22 ቀን 1844 በፊት የሚለራዊያን ቤተ መቅደስ ተጠናቆ ነበር፤ የራስ ድንጋይም የእኩለ ሌሊት ጩኸት ነበር። የእኩለ ሌሊት ጩኸት በጥቅምት 22 ቀን 1844 በተፈጸመ ጊዜ፣ የ457 ዓ.ዓ. አልፋና ሦስተኛ አዋጅ በ1844 አሜጋ ውስጥ ከአቻው ጋር ተገናኘ። 457 ዓ.ዓ. ለ2300 ዓመታቱ እንደ አልፋ፣ 1844 ደግሞ እንደ አሜጋ። በአንድ ደረጃ ሁለቱም አንድ ናቸው፤ ምክንያቱም አዋጅም ሆነ መልእክት መልእክቶች ናቸውና፣ ሁለቱም ደግሞ የእሁድ ሕግን ይመስላሉ፤ በዚያ አዋጅ የሚኖርበትና የሦስተኛው መልእክት መልእክት ወደ ታላቅ ጩኸት የሚያድግበት ነው።

ከክ.ዓ.በ. 457 እስከ ክ.ዓ.በ. 408 ድረስ ያሉት አርባ ዘጠኝ ዓመታት፣ አይሁድ “መንገዱም እንደ ገና ይሠራል፣ ቅጥሩም ደግሞ በመከራ ዘመን” ተብሎ የተነገረውን የመገንባት ሥራ የሚያጠናቅቁበት ጊዜ መሆኑን ዳንኤል ለይቶ ገልጦ ነበር።

ስለዚህ እውቅና አስተውል፤ ኢየሩሳሌምን እንደ ገና ለመመለስና ለመሥራት ትእዛዝ ከሚወጣበት ጊዜ ጀምሮ እስከ መሲሔ አለቃ ድረስ ሰባት ሳምንትና ስድሳ ሁለት ሳምንት ይሆናል፤ አደባባይም እንደ ገና ይሠራል፣ ቅጥሩም ደግሞ በመከራ ዘመን ውስጥ ይሠራል። ዳንኤል 9፣25።

457 ዓ.ዓ. ክ. እና 1844 ለ2300 ዓመታት ትንቢት አልፋና አሜጋ ናቸው። ሁለቱም የእሁድ ሕግን ይመስላሉ፤ ምክንያቱም እንደ አልፋና አሜጋ አንድ ናቸው፤ እና የ1844 ተስፋ መቁረጥ በመንፈሳዊ መገለጥ ከመስቀሉ ተስፋ መቁረጥ ጋር ተያይዞ ይቀመጣል። 1844 መስቀሉን የሚያመለክት ከሆነ፤ እና እንዲሁ ነው፤ እንግዲያስ የእርሱ የአልፋ ተጓዳኝ (457 ዓ.ዓ. ክ.) ደግሞ እንዲሁ ያደርጋል። ከ1844 እስከ 1863 ድረስ የሦስተኛው መልአክ የፈተና ሂደትን ያሳያል። ያ የፈተና ሂደት በሦስተኛው አዋጅ፣ በእሁድ ሕግ አዋጅ እና በመከራ ዘመን የሚፈጸመው የመንገዱና የቅጥሩ ሥራ መጠናቀቅ መካከል ባሉት 49 ዓመታት ይወከላል።

ከክ.ዓ. 457 እስከ ክ.ዓ. 408 ድረስ ያለው ጊዜ፣ ከ1844 እስከ 1863 ድረስ ያለውን የአሜጋ ታሪክ የሚያሳይ የ2300 ዓመታት የአልፋ ታሪክ ነው። እነዚህ ሁለት ታሪኮች፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ከእሁድ ሕግ ጊዜ በኋላ ከታተሙ ጀምሮ የሰው የምሕረት ጊዜ እስኪዘጋ ድረስ ያላቸውን ታሪክ ያመለክታሉ። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሥራ ወንዶችንና ሴቶችን ወደ “አሮጌው መንገድ” መልሶ መጥራት ነው፤ ይህም ኢሳይያስ የቀድሞውን ፈራርሶ የነበረ ቦታ እንደ መልሶ መገንባት የሚያቀርበው ሲሆን፣ ኤርምያስ ደግሞ ወደ ኋለኛው ዝናብ መልእክት የሚመራው መንገድ መሆኑን ይለያል። “ቅጥሩ” የእግዚአብሔር ሕግ ነው፤ ይህንንም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ለዓለም ሁሉ እንደ ምልክት ያቆሙታል። ይህም በእስልምና ሦስተኛው ወይ የመከራ ዘመን ውስጥ ይፈጸማል፤ ምክንያቱም አሕዛብን የሚያስቈጣው እስልምና ነው። ሥራውም ሆነ እነዚያ የመከራ ዘመናት ሚካኤል እስኪነሣ ድረስ ይቀጥላሉ።

ስለዚህ፣ 457 ዓ.ዓ.ክ. እስከ 408 ዓ.ዓ.ክ. ድረስ ያለው ጊዜ በሦስተኛው አዋጅ የተጀመረ ትንቢታዊ ዘመን እንደሆነ፣ እና 1844 ዓ.ም. በሦስተኛው መልአክ መምጣት የተጀመረና በ1863 ዓ.ም. የተጠናቀቀ ትንቢታዊ ዘመንን እንደ ምሳሌ እንደተወከለ ማየት ከቻላችሁ፣ ከዚያም ከ2300 ዓመት ትንቢት ጋር ያላቸው ግንኙነት ወይም እንደ መነሻ ነጥብ ወይም እንደ መድረሻ ነጥብ መሆናቸው እርስ በርሳቸው በተያያዘ አልፋና አሜጋ መሆናቸውን ያሳያል። የነህምያ የመከራ ዘመናት እስከ የእርስ በርስ ጦርነት ድረስ የሚመራውን እርሱንም የሚያካትተውን የመከራ ዘመን ያመለክታሉ። በአልፋ ታሪክ ውስጥ ያለው የአርባ ዘጠኝ ዓመት ዘመን በአሜጋ ታሪክ ውስጥ ያለውን የ19 ዓመት ዘመን ይወክላል። ያ የ19 ዓመት ዘመን ደግሞ በኢሳይያስ የ65 ዓመት ትንቢት መጀመሪያ ላይ ባሉት 19 ዓመታት ደግሞ ተወክሎ ነበር።

የሶርያ ራስ ደማስቆ ናት፣ የደማስቆም ራስ ረጺን ነው፤ ኤፍሬምም ሕዝብ እንዳይሆን በስድሳ አምስት ዓመት ውስጥ ይሰበራል። ኢሳይያስ 7፡8።

ኢሳይያስ ይህን ትንቢት በ742 ዓ.ዓ. አቀረበ፣ ከ19 ዓመታት በኋላም በ723 ዓ.ዓ. ሰሜናዊው መንግሥት ለ2520 ዓመታት ወደ ምርኮ ተወሰደ፣ ይህም በ1798 ተፈጸመ። ከ742 ዓ.ዓ. እስከ 723 ዓ.ዓ. ያሉት 19 ዓመታት ከ1844 እስከ 1863 ካሉት 19 ዓመታት ጋር ይጣጣማሉ፤ ምክንያቱም የመጀመሪያዎቹ 19 ዓመታት የዚህ ትንቢት አልፋ ሲሆኑ፣ የመጨረሻዎቹ 19 ደግሞ አሜጋ ናቸው። በዚህ የ19 ዓመታት ታሪክ ውስጥ ክፉው ንጉሥ አካዝ በኢሳይያስ ፊት ቆሞ ተገሠጸ፤ እርሱም በቁጥር ስምንት በ“ሰባት ጊዜ” መልእክት የተወከለውን የኋለኛው ዝናብ መልእክት አቀረበለት። አካዝ መልእክቱን እንደ ጣለው ሁሉ፣ በ1863 ላኦዲቅያዊ ሚሊራዊ አድቪንቲዝም ደግሞ እንዲሁ ጣለው።

በዚያ ዘመን፣ የአካዝ ሊቀ ካህን አሶርን ጎበኘ፣ የእነርሱን የጣዖት ቤተ መቅደስ ንድፍ አምጥቶም፣ አካዝ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባይ ውስጥ እንዲሠራ አደረገው። ይህ መስመር ወደ ይሁዳ በመጣበት መንገድ እንዳይመለስ የተከለከለው፣ ነገር ግን ተመልሶ በሐሰተኛና በውሸተኛ ነቢይ የተታለለው የዓመፀኛው ነቢይ ታሪክ ጋር ተመሳሳይ ነው፤ ይህም “ሰባቱ ዘመናት” በተመለከተው የሚለራውያን ግንዛቤ ለመሸሸ ሲባል ወደ ከሃዲ ፕሮቴስታንት ዘዴ መመለስን ይወክላል። ይህም ውሸ ወደ ገዛ ትውክቱ እንደሚመለስ በሚለው ንባብ የሚገኝ አንጋፋ ፍጻሜ ነው።

ይህም ነገር በሰሜናዊው መንግሥትና በደቡባዊው መንግሥት መካከል የእርስ በርስ ጦርነት ሊጀምር በሚገባበት ጊዜ እየተፈጸመ ነበር፤ ስለዚህም የ19 ዓመታት ዘመን በተደገመበት ጊዜ በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ ውስጥ የተካሄደውን የእርስ በርስ ጦርነት ያመለክታል። 742 ዓ.ዓ. ከ.ል. እስከ 723 ዓ.ዓ. ከ.ል. ያለው የ19 ዓመታት ዘመን፣ 1844 እስከ 1863 ያለውን የ19 ዓመታት ዘመን ይወክላል፤ ይህም ከእሱድ ሕግ ጀምሮ እስከ የምሕረት ጊዜ መዘጋት ድረስ ያለውን ዘመን ይወክላል። ከ9/11 እስከ እሱድ ሕግ ያለው ታሪክ፣ በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ ውስጥ ያለው የአውሬው ምስል ፈተና ታሪክ ነው፤ ይህም በእሱድ ሕግ የሚጀምረው የዓለም አቀፍ የአውሬው ምስል ፈተና ላይ የሚደገም ነው። ስለዚህ፣ ከእሱድ ሕግ እስከ የምሕረት ጊዜ መዘጋት ድረስ የሚወክሉት የ19 ዓመታት ዘመናቶች፣ ደግሞ ከ9/11 እስከ እሱድ ሕግ ያለውን ታሪክ ይወክላሉ፤ ይህም የእርሱ "ድንቅ ሥራዎች" ታሪክ ነው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

እና የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲህ ሲል፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ በእስራኤል ምድር ያላችሁት ይህ ምሳሌ ምንድን ነው? "ዘመኑ ይረዝማል፣ ራእይም ሁሉ ይፈርሳል" ትላላችሁ። ስለዚህ እንዲህ በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ይህን ምሳሌ አስቀርባለሁ፣ ከእንግዲህም በእስራኤል ውስጥ እንደ ምሳሌ አይጠቀሙበትም፤ ነገር ግን እንዲህ በላቸው፤ "ዘመኑ ቀርቦአል፣ የራእይም ሁሉ ፍጻሜ።" በእስራኤል ቤት ውስጥ ከእንግዲህ በኋላ ከንቱ ራእይ ወይም ሽንገላ ያለበት ምዋርት አይኖርምና። እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤ እኔ እናገራለሁ፣ የምናገረውም ቃል ይፈጸማል፤ ከእንግዲህ ወዲህ አይዘገይም፤ እናንተ ዓመፀኛ ቤት ሆይ፣ በዘመናችሁ ቃሉን እናገራለሁ፣ እፈጽመውማለሁ፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

እንደገናም የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲህም አለ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ እነሆ፣ የእስራኤል ቤት፡- "የሚያየው ራእይ ለብዙ ቀናት ወደፊት ነው፤ ትንቢቱም ስለ ሩቅ ዘመናት ነው" ይላሉ። ስለዚህ እንዲህ በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከቃሎቼ አንዱ እንኳ ከእንግዲህ በኋላ አይዘገይም፤ ነገር ግን የተናገርሁት ቃል ይፈጸማል፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ሕዝቅኤል 12፡21-28።